

адміністративного штрафу, а обирати найбільш дієве для конкретного правопорушника стягнення, враховуючи його майновий стан, працевлаштованість, вік, інші обставини, які обтяжують чи пом'якшують відповідальність, а також забезпечення невідворотності виконання кривдником накладеного стягнення, на наш погляд, більш ефективними в даному разі могли б бути виправні та громадські роботи, а також суспільно корисні роботи з одночасним спрямуванням коштів за виконання таких робіт постраждалий особі. Вважаємо, що такі міри сприяли б перевихованню та виправленню кривдника, запобіганню повторного вчиненню домашнього насильства.

Список використаних джерел

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 грудня 1984 року № 8073-X URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#Text> (дата звернення: 18.11.2023).

2. Офіс Омбудсмана долучився до публічного обговорення «Домашнє насильство в Україні: реагування в умовах війни (I півріччя 2022 року)» https://ombudsman.gov.ua/news_details/ofis-ombudsmana-doluchivsvya-do-publichnogo-obgovorennnya-domash

3. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо удосконалення адміністративної відповідальності за вчинення домашнього насильства)» <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1476601>

Вікторія ЛИТВИН,

старший науковий співробітник
наукової лабораторії з проблем превентивної
діяльності та запобігання корупції ННІ № 3,
кандидат юридичних наук,

Софія РЯБЕНКО,

здобувач ступеня вищої освіти магістра
за спеціальністю «Правоохоронна діяльність»
Національної академії внутрішніх справ

КІБЕРБУЛІНГ - ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ

В Україні тривалий час науковці розглядали насильство через призму застосованих дій до жертви та виділяли декілька основних класифікацій до яких входило: сексуальне, психічне, фізичне,

економічне насильство. Не так давно до цього переліку додали новий вид насильства – кібербулінг.

Кібербулінг - це насильство, яке відбувається шляхом застосування декількох форм, які реалізуються завдяки використанню цифрових технологій та інтернет-платформ. Таке цькування набрало популярності серед дітей та підлітків. Вони вдаються до образ, які надсилають особисто, в чатах навчального класу чи груп. Ще однією популярною формою є присвоєння чужих фотографій та надсилання від їх імені образливого контенту співрозмовнику.

Чи завжди булер та жертва знайомі? Ні. Психологічне насильство може бути направлено на незнайому людину, яка піддається такому впливу. Кривдник може отримувати задоволення від страждань інших. За процесом інтернет-цькування кривдником жертви можуть спостерігати й інші сторони. До них відносимо: однокласники, друзі, батьки, вчителі тощо. Усі перераховані не приймають безпосередньої участі в цькуванні, але своїм спостереженням та бездіяльністю провокують кривдника до збільшення темпів такого булінгу.

Основними типами кібербулінгу є:

- флеймінг - обмін короткими гнівними й запальними репліками (популярний в чатах класів чи груп однолітків);
- харасмент - залучення повторюваних образливих повідомлень (надсилання великої кількості повідомлень чи телефонних дзвінків жертві);
- обмовлення - розповсюдження принизливої неправдивої інформації (розповсюдження відео з образливими піснями, фотокарток з накладеними ганебними фільтрами);
- ошуканство - викрадення персональної інформації та поширення її в публічному просторі (листування);
- кібергрумінг - це налогодження злодіями, які гарно знають психологію дітей, довірливих стосунків з дитиною (через соціальні мережі та фейкові акаунти) з метою отримання від неї інтимних фото чи відео з подальшим шантажуванням (для отримання більш відвертих матеріалів, грошей чи зустрічей в оф-лайн) [1].

Наслідки кібер-булінгу для жертви:

- розвиток депресії, тривоги та інших стресових станів;
- відчуження та відсторонення;
- закритість та скутість;
- схильність до суїциду тощо.

Основні причини кібербулінгу науковці поділяють на декілька груп:

- суб'єктивні;
- об'єктивні.

До суб'єктивних причини відносимо:

- психічна неврівноваженість;
- нерозуміння наслідків впливу булінгу на жертву;
- схильність до агресії;
- комплекси та намагання за рахунок інших висвітлити себе в кращому стані;

- нудьга тощо.

До об'єктивних причин відносимо:

- соціальна припустимість такого виду насильства;
- сімейне виховання;
- відсутність розроблених та апробованих механізмів реагування та протидії цьому явищу;
- ігнорування батьками цієї проблеми (залишення на самоті з своїми проблемами);
- пропаганда в ЗМІ та на інтернет-платформах насильства тощо [2, с. 169].

Як висновок, варто сказати, що поширення такого негативного явища як кібербулінг набирає стрімкого розвитку. Діти страждають від психологічного насильства та бояться звернутись з такою проблемою до вихователів чи рідних. Постає першочергова необхідність у виробленні механізмів захисту потенційних жертв кібербулінгу та усунення причин й умов, що провокують до здійснення такого ганебного насильства.

Список використаних джерел

1. Види буінгу та кібербулінгу. URL: <https://edu.bullyingstop.org.ua/article/4>

2. Лубенець І. Кібернасильство (кібербулінг) серед учнів загальноосвітніх навчальних закладів. In: *Jurnalul juridic national: teorie și practică*, 2016, nr. 3(19), pp. 169-173. ISSN 2345-1130.

Неля ЛЯХ,

старший викладач кафедри поліцейського права
Національної академії внутрішніх справ,
доктор філософії

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ НАСИЛЬСТВА ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ - ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ

Випадок у Києві, коли група молодих осіб запрошувала дівчат, жінок на вечірки та, доводячи їх до неприємного стану, вчиняла